

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3483/2025
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца Града Београда, Секретаријат за имовинске и правне послове, Управа за имовинскоправне послове, Сектор за пословни простор, кога заступа Градско правобранилаштво Града Београда, против тужених АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Горан Митровић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5506/24 од 20.11.2014. године, у седници одржаној 25.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5506/24 од 20.11.2014. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5506/24 од 20.11.2014. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5506/24 од 20.11.2014. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П 2973/22 од 13.05.2024. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу на име дугованих закупнина за период од октобра 2020. године закључно са октобром 2021. године солидарно исплате 2.643.732,00 динара, са каматом од 05.08.2022. године као дана подношења тужбе до исплате и обавезан тужилац да туженима као солидарним повериоцима на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 225.221,83 динара. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима и правила о терету доказивања, одбијен је тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу, за период од октобра 2020. године закључно са октобром 2021. године, исплате дуговане закупнине за закупљени простор постојећи у тржном центру у улици Космајској број ..., површине 402,07м², у првој Б зони, по основу Уговора и анексс 1. и 2. уговора о закупу пословног простора закљученог 21.12.1994. године између тужених, као закупаца и ЈП „Пословни простор Чукарица“ правног претходника тужиоца, као закуподавца. Према датим разлозима, тужилац је доставио извод из пословних књига од 06.12.2021. године који се односи на пословни простор у улици Космајској број ... Београд, површине 364м², а није доказао да су тужени са ЈП „Пословни простор Чукарица“ или са Градом Београдом закључили Уговор о закупу овог пословног простора, нити да је евентуално извршена пренумерација на адреси Космајка бр. ... у бр. ..., тим пре што што је из јавне базе података катастра непокретности утврђено да се на различитим парцелама налазе зграда тржног центра у улици Космајска број ..., а друга зграда у улици Космајска ..., због чега нема доказа да су странке биле у облигационоправном односу за предметни пословни простор, самим тим и да не постоји обавеза тужених да за тај простор плате закупнину.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужилац није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању о истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Поред наведеног, ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је предвиђена искључиво за питања материјалног права, па је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 05.08.2022. године. Вредност предмета спора је 2.643.732,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља динарску противвредност 22.596 евра.

Како у конкретном случају вредност предмета спора правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Туженима не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић